

[Justitsministeren.]

Det ærede medlems spørgsmål giver mig endelig anledning til at oplyse, at jeg såvel med udvalget som med efterretningstjenesten har drøftet spørgsmålet om en begrænsning i omfanget af den registrering af oplysninger, som foretages i efterretningstjenesten, og at jeg med de vigtigste af de styrelser, der kan rette forespørgsel til efterretningstjenesten om oplysninger, har drøftet mulighederne for en begrænsning af det antal sager, hvori der rejses spørgsmål om videregivelse af oplysninger, som efterretningstjenesten er i besiddelse af. Der er herefter gennemført meget væsentlige begrænsninger på begge områder. Justitsministeriet har givet nye regler for efterretningstjenesten. Indholdet af disse regler kan lige så lidt som de hidtil gældende offentliggøres. Generelt kan det siges, at personregistreringen er begrænset i så høj grad, som det er muligt under hensyn til de formål, som nu engang forfølges med efterretningstjenesten. Den nu gennemførte begrænsning i registreringens omfang vil blive fulgt op af en omfattende udrensning og tilintetgørelse af oplysninger, som er forældede, eller som efter de ændrede retningslinjer ikke længere skal registreres. Jeg har draget omsorg for, at arbejdet hermed fremskyndes mest muligt.

Det ærede medlem brugte udtrykket kartoteker, og dette udtryk er ofte benyttet i den offentlige debat. I den anledning vil jeg gøre opmærksom på, at efterretningstjenestens arkivmateriale næppe længere kan betegnes som et kartotek, snarere som en personregisternøgle, der i en katastrofesituation kan tilintetgøres på meget kort tid. Derudover findes der naturligvis en aktsamling. Efter aftale med kontroludvalget vil der i den allernærmeste tid blive udfærdiget en forholdsordre med henblik på den hurtigst mulige tilintetgørelse i en katastrofesituation.

Jeg er glad for at kunne sige, at det nedsatte kontroludvalg, der arbejder i stilhed — det har ifølge sagens natur tavshedspligt

— løser sin opgave med stor forståelse for arbejdets særlige karakter og med ansvarsbevidsthed. Udvalget har over for mig tilkendegivet, at det opfatter sig som garant over for offentligheden for, at efterretningstjenesten, for så vidt angår udvalgets kompetenceområde, ikke går videre, end formålet med efterretningstjenesten tilsiger.

Else-Merete Ross: Jeg takker ministeren for den lange og grundige redegørelse. Måske netop fordi redegørelsen var lang, men — hvis jeg med formandens tilladelse må sige det — også på grund af de vanskelige lydforhold i salen har det været lidt svært for mig at få fat i alt, hvad ministeren sagde. Jeg glæder mig til i fortrykket at studere enkelthederne nøjere for rigtig at blive klar over, hvor tilfreds jeg er; men rent umiddelbart forekommer det mig, at kontroludvalget har nået at udrette en del af det, som vi ønskede det skulle gøre.

Der er imidlertid et område, som ministeren ikke kom ind på. Derfor vil jeg gerne stille følgende tillægsspørgsmål: forelægges sager om videregivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder i visumanliggender for kontroludvalget?

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg går ud fra, at det ærede medlems tillægsspørgsmål er motiveret af den i et dagblad omtalte sag vedrørende en dansk statsborger, der har fået afslag på ansøgning om opholdstilladelse i New Zealand.

Om denne sag kan jeg oplyse, at den ikke har været forelagt udvalget, idet den i tid ligger forud for udvalgets nedsættelse. Eventuelle sager af tilsvarende art vil imidlertid fremtidig blive forelagt udvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peter Jørgensen* til justitsministeren:

„Hvilke foranstaltninger kan ministeren gennemføre for at forhindre de mange ulykker, der ofte med døden som udgang sker i vore fodgængerovergange?“